

FORRÁS

V. évfolyam 8. szám 2019. augusztus

A NAGYVÁRAD-ÚJVÁROSI SZENT LÁSZLÓ-PLÉBÁNIA HAVILAPJA

Szabaddá az alázatra

Egy nagyon híres remeteatyát felkeresték a tanítványai, azzal a kéréssel, hogy meséljen nekik a saját tanítójáról, akitől ezt a mérhetetlen tudást, lelki bölcsességet, értéket elsajátította, megtanulta. Az idős, nagyszakállú szerzetes elmosolyodott és csak annyit mondott: az ő legnagyobb tanítója, akitől a legtöbbet tanult, aki a legnagyobb hatással volt rá az egy egyszerű kóbor kutya volt. Egy alkalommal látta csak ezt a kutyát, amint szomjasan egy tó partján csaholt és inni akart, ám valahányszor a tó fölé hajolt meglátta a víz tükreben saját magát és meghátrált attól félve, hogy egy másik kutyával kell megküzdeni az életet vízért. Ez többször megismétlődött egészen addig, míg bele nem nyomta az orrát a vízbe, eltűnt a tükörkép és ő inni tudott. Akkor értettem meg a lényegét, hogy amíg el nem veszítem magam elől önmagamat nem tudok megérteni semmit, főleg nem Istent – mondta a remete.

Sirák fiának könyvében olvassuk: „*Fiam alázattal vidd végbe tetteidet, és jobban szeretnek majd, mintha adakoznál.*” (Sir 3,19). Az alázat tesz szerethetővé, hiszen egy gőgös, büszke embernek lehetetlen megfelelni, soha nem lehet

boldoggá tenni egy öntelt embert, sőt önmaguk sem boldogok, akik hivalkodók, élesek vagy tolakodók, szigorúak, csípősek. Szinte minden bűn a büszkeségből ered, hiszen a büszkeség lelkiülete nem fogad el semmi irányítást, fennhatóságot, vezetést, csak a saját dolgait akarja csinálni a saját elképzelései szerint. Krisztus követői viszont, akik hozzá járultak, életüket „*az Istenhez, a tökéletes igazak lelkeihez, az új szövetség közvetítőjéhez, Jézushoz*” (Zsid 12,24) szabják.

Máté evangéliumában olvassuk: „*Gyertek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok, s akik terhet hordoztok – én megkönnyítlek titeket. Vegyétek magatokra igám, és tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű, s megtaláljátok lelketek nyugalomát. Az én igám édes, és az én terhem könnyű.*” (Mt. 11,28-30). A legsúlyosabb teher önmagunk, ahogy a kutyának a víz tükrében megjelenő kép akadály volt, úgy a büszkeségünk számunkra is akadály, teher és komoly súly. Jézust magunkra venni, megtanulni az ő szelidségét és alázatát nyugalom, édesség és megkönnyebbülés. Ha a bölcs szerzeteshez hasonlóan embereket vagy dolgokat és főként Isten titkait érteni, értékelni akarjuk, el kell veszítenünk önmagunkat, szabaddá kell válnunk az alázatra.

Pék Sándor plébános

„Jézus az út, igazság, élet“ a Musica Sacra-ban

Kiskoromtól kezdve két fontos alappillér vezet: Isten és a Zene. Mindig éreztem Isten jelenlétét különösen a válságos időszakokban. A zene szeretete születésem előtti állapotokat idéz, édesanyám otthoni munkáját énekelve is végezte, így már a fogantatás állapotától zenében élek. Ötéves koromban, amikor az új házba költöztünk, egyik nap megérkezett a fekete nagy Bécsi zongora, amit türelmetlenül vártam. Emlékszem, édesanyám ölében csodáltam a számomra hatalmas hangszert és a fenti, magas hangokkal ismerkedtem... Elkezdődtek magánúton hangszeres tanulmányaim. Az adott kor politikai, szellemi kilátástalanságai miatt tinédzserkoromban abbamaradt. 15 éves koromban a Barátok templomának kórusában kezdtem el énekelni, s közben a helyi erős ifjúsági csapat részesévé váltam. Aranyidők voltak lelki, zenei téren, hiszen a „nyomás alatt” megizmosodtunk, ezek a pillanatok vezetnek életemben. Bár tilos volt mindenfajta lelki nyilvános tevékenység, de a templomokban titokban komoly missziós munka folyt, egyházzeneileg is, hiszen sokan voltunk a kórusokban városzerte. Kegyelmi állapotok voltak. Bár a sötét kommunista időkben éltünk, mi fiatalok nem fogtuk fel milyen veszélyek leselkedtek ránk. A '89-es decemberi fordulat mentett meg néhányunkat a haláltól, 1989 karácsonyán papokkal egyetemben akartak begyűjteni és kivégezni...

Isten másképp rendelte utamat. '90-ben Hesz Márta Ágnes, Jézus Szívetársaság nővére valamit láthatott, amit én nem, és ajánlotta a Budapesti

Kántorképzőt számomra. Így kezdődött el egyházzenei tanulmányi utam. Négy év nyári kántorképzés után, három év továbbképzőt végeztem a Budapesti O.M.C.E. szervezésében, párhuzamosan a nagyváradi öt év hitoktató-képzéssel, ami nagyon jó, magas teológiai alapot és tudást jelent számomra.

'96-ban felvételt nyertem az akkor induló Zenepedagógia-Egyházzene öt éves egyetemi szintű képzésre, a jenleji P.K.E.-n, Magyarország, Kolozsvár legkiválóbb egyetemi tanárai, művészei oktatásával. 2001-ben három hónapos részképzésen vettem részt a Budapesti Egyházzenei Tanszéken. Azon évek alatt mélyedtem el az orgonatanulásban. Harmadévtől kezdve hajnali fél hatra jártam be orgonán gyakorolni. Általában 3, 4, 5 órát aludtam a rengeteg tanulás és gyakorlás miatt. Kemény, fárasztó zenei munkámban haladtam előre. Diplomamunkám *A csend művészete* és Olivier Messiaen művészetében a zenetológus, korunk második „Bachja” elevenedik meg.

2003-tól négy év zongora főszak, 2009-től pedig szintén négy év orgona főszak, a Nagyváradi Állami Egyetemen bővítette zenei tudásom. 2012–2014-ben a Budapesti Zeneakadémián organológiai ismereteket szereztem. 2010-től rendszeresen részt veszek csembaló, orgona, ének, egyházzenei mesterkurzusokon bel- és külföldi neves művészek irányításával.

Az állandó tanulás, a jó szakmai felkészülés fellendíti mind az egyház-község, mind az egyházmegeye zenei, lelki, közösségformáló életét.

A kántorizálást 1990 január elején kezdtem a Premontrei templomban, később kis ideig párhuzamosan a Szent József-templomban is. Évekig mindenhol, főként az akkori székesegyházban is besegítettem. 1995. január elsejétől a Szent Anna, Orsolya-templomban tevékenykedem, egy ideig párhuzamosan a Premontrei templomban. 1994-ben megalapítottam a rövid életű Schola Praemonstratensis gyermek- és ifjúsági kórust. Zenei misszióként, a városban egyedülálló egyházzenei munka folyt, köszönettel tartozva az akkor ott szolgáló Budai Márton Ernő premontrei szerzetesnek, aki mindenben támogatta munkámat, köszönettel és hálával gondolok a kórusra – kitarítottunk egymás mellett, nyitottsággal és nagy szeretettel egymás iránt. Irányvonal a szentmisén való aktív éneklés minden vasárnap, illetve énekes zsolozsma minden vasárnapi mise után. Ezt bővítve jutottunk el az énekelte szentírás, a „gregorián oltári szentség”, s az általam szintén egyedi *Zenés elmélkedés* sorozathoz. Tematikailag konkrétan meghatározva, ünnepekhez kötött liturgia, a szentekhez kapcsolódó zenei programok, koncertek bel- és külföldön. Később tudtam meg, hogy eredeti zenei megoldásaim egyediek nemcsak az országban, hanem az egyetemes egyházi zenei berkekben is, éppen így a Schola is elsőként működött az országban.

A Szent Zene egybefonódik a liturgiával, annak szerves, elementáris része. Az ősi tiszta forrás a gregorián ének alapja a mindennapi misének. Nemcsak hagyomány s a kultúra részese, hanem ennél több, énekelte szentírás. Csak akkor szép, felemelő ha hiteles annak átadása. Hiteles nemcsak szakmailag, hanem lelkileg, emberileg is. A szentté válás útja is. Csúcsa és forrása

a Musica Sacra-nak. Évszázadok hosszú folyamata a többszólamúság kifejlődése és virágzása. A zeneszerzők, Isten kiválasztott zenei evangelistái, akik a mennyország részpillanatait, lelki élményeit tolmácsolják. A Zene, különösen az egyházzene, Musica Sacra megnyitja az Ég Csatornáit. A lélek legmélyebb, legelrejtettebb pontjaiba hatol, misztikus katarzist teremtve Isten és a lélek között.

Szeghalmi Emese

A Barátság Útja

2019. július 14-én idült el gyalogos zárandoklatára Vredenből **Rainer Pag**, testvér-egyházközségünk sekrestyése. Tervei szerint októberben érkezik Nagyváradra és csatlakozik a vredeneni csoporthoz. Az utat a két egyházközségért és azok kapcsolataért ajánlja fel Rainer, akit Norbert Weidemann plébános atya indított útra zárandokládással.

Barátunk egy gyertyát adományozott templomunknak, amely szentmisék ideje alatt az oltáron fog égni, mindaddig, amíg ő úton lesz. Zárandoklatát követhetjük közösségi oldalán a www.facebook.com/meinfreundschaftsweg2019 címen. Hordozzuk őt imáinkban!

Pillanatképek Rainer Pag indulásáról

„...úgy szervezzünk programokat, hogy az Úr is jelen legyen”

Idén is megszervezték Katalin-telepen a plébániai napközi tábort. A főszervezőt, Vass Csaba atyát kérdezte Pék Sándor atya tapasztalatairól.

- Plébániai napközi tábor.... honnan a gondolat, az ötlet, a terv?

- A szemináriumi évek alatt minden nyáron részt vettem több táborban is, kisebbekkel, nagyobbakkal, itthon és külföldön is. Mindig sok élménnyel és értékkel gazdagodtunk szervezők és résztvevők egyaránt. Emellett Olaszországban találkoztam a napközi táborok színes hagyományával is. Így jött az ötlet, hogy a plébánián is lehetne egy hasonló próbálkozást tenni. Az ötlet mellé még

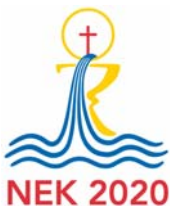
sok ember kellett, önkéntesek, szervezők, akik nem kis feladatot vállalnak hat napon át. Nekik köszönhető, hogy idén már harmadik alkalommal sikerült megszervezni a plébániai napközi tábort. A negyvenöt résztvevő gyerek és fiatal mellett huszonöt önkéntes fordult meg a táborban.

- *Mi volt a program és a cél? Mi hatott a leginkább a gyerekekre, szülőkre vagy éppen rátok, szervezőkre?*

- Minden évben a szervezőkkel közösen kiválasztunk egy témát, amit a tábor napjain igyekszünk feldolgozni. Az előző években beszéltünk a kincsről és a csodákról, idén a Kis Herceg történetéhez kapcsolódó témákat boncolgattuk, mint a barátság, a szépnék a felfedezése, a felelősségvállalás, önmagunk helyes megítélése, a bizalom és a szívvel látás. A cél az volt, hogy egy kis füzet segítségével a nap folyamán az adott témához kapcsolódóan egy-egy választott területen lépéseket tegyünk egymás felé. Hogy mit sikerült elérni a kitűzött célokból, azt majd csak a jövőben lehet igazán látni. A hét folyamán talán a találkozások voltak azok, amik a leginkább hatottak a résztvevőkre és szervezőkre egyaránt. Ezekből születnek az élmények, a felfedezések, amelyek lehetnek pozitívak és negatívak, de mindenképp hatnak ránk. Minél inkább közelebb vagyunk ahhoz, ahogyan az Isten közeledik felénk és találkozik velünk – szeretettel, türelemmel, megértéssel – annál pozitívabbak lesznek a mi emberi találkozásaink is. Ezt szeretnénk gyakorolni ezekben a táborokban.

- *Milyen járható utakat látsz a gyerekek, fiatalok lelki vezetésében, pasztorációjában?*

- Az egyetlen járható út a fiatalok pasztorációjában, ha Jézushoz vezetjük őket. Az ifjúsági, plébániai programok lehetnek eszközök, ugyanakkor fennáll a veszély, hogy csak az eszközökig jutunk el. Külön kihívást jelent, hogy úgy szervezzünk programokat, hogy az Úr is jelen legyen, vagy oda szervezzünk programot, ahol az Úr jelen van.

Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus

Budapest, 2020. szeptember 13–20.

„Minden forrásom belőled fakad”

Zsolt 87,7

A barátság szentsége

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus felé haladva egyre többet foglalkozom olvasmányaimban az Eucharisztia titkával. Lelkinapok, lelki gyakorlatok során szívesen beszélek hitünknek e központi valóságáról. Vágyom arra, hogy megosszam azt, ami számomra is motiváló. (...) Persze ha az ember azt mondja a diákoknak, hogy az Eucharisziáról lesz szó ezen a lelki napon, akkor nem a lelkesedés az, ami egyből kiül a kamaszok arcára, hanem valami fura csodálkozás, vagy éppen döbbenet: „Na ne! Mi? Egyáltalán mi ez a fura szó, hogy Eucharisztia? Ja hogy a mise? Hú, hát ez egyáltalán nem tűnik valami izgalmas dolognak, amitől lelkesedni lehetne. Olyan unalmas különben is. Épp elég végigülni, nem hogy még egész nap erről legyen szó. Mi köze van ennek az életünkhöz?”

Valóban, első látásra az Eucharisztia tényleg olyan távolinak tűnik mindattól, ami ma egy kamasz fiatalembert érdekel. Sőt talán felnőtt keresztények is érezhetik úgy, hogy azt, ami vasárnap a templomban történik és az életük többi részét nem sok dolog kapcsolja össze egymással. Úgy lépünk ki a templomból, mintha „mi se” (mise) történt volna”. Vagy mégis lehet találni valami közös pontot? Van olyan aspektusa ennek a hittitoknak, ami érintheti akár a fiatalok életét is? (...)

Kamasz barátság. Mi érdekli a kamaszokat? Van azért egy pár dolog. Az egyik legfontosabb téma ebben a korban a kortárs kapcsolatok világa. Hogyan viszonyulnak hozzá a többiek, hol a helye a csoportban. Vannak-e barátai, milyenek ezek a kapcsolatok? A barátokkal eltöltött idő a legizgalmasabb tud lenni, minden, amit együtt csinálnak, amit közösen átélnek. Ilyenkor még minden másnál fontosabb, hogy legyen, akivel dolgokat mélyebben meg lehet beszélni, sok sok olyan dolgot, amikről a szülőkkel nem szoktak beszélgetni. Megértve lenni, elfogadottnak lenni, közösen álmodozni, mindez hatalmas örömforrás a fiatalok életében. Hihetetlen fontos számukra a kortársak pozitív visszajelzése, elismerése. A többiek megbecsülése szárnyakat adhat. Mindennek ugyanakkor az ellenkezője is igaz. Amikor egy fiatal a kortársaitól elutasítást tapasztal, az a legfájdalmasabb élmény tud lenni. Az egész világ elsötétedik annak a számára, akit a közösség gúnyol, vagy elutasít. Pokol tud lenni annak a fiatalnak az élete, aki egyedül marad, akinek nincsenek barátai, akikre számítani tud, akik kiállnak mellette, hanem csak kritikusok veszik körül. Ahogy nagy öröm megosztani a „titkokat”, úgy a legnagyobb csalódás tapasztalni, ha ezt kibeszélik. Hogyan szerezzünk barátokat? Hogyan építsünk baráti kapcsolatokat? – ez érdekli a fiatalokat. És nem csak őket. *(Folytatás a következő lapszámunkban)*

Forrás: jeszuita.blog.hu

- **Augusztus 12-én és 13-án** a székes-egyházban este 6-kor szentmise – lelki készület – Bärbuț Péter atya prédikál.
- **Augusztus 14-én** este 10 órától szerenád, szentségimádás, éjfélkor szentmise. Csató Béla pápai káplán, nyugalmazott plébános prédikál.
- **Augusztus 15-én** este 6 órától püspöki nagymise, prédikál Kémenes Lóránd főesperes, a kolozsvári Szent Mihály plébánia plébánosa.
- A **kereszttség** szentségében részesült július 28-án Sophie, Balázs Norbert és Rauch Krisztina gyermeke.
- Szentségi **házasságot** kötöttek július 26-án Milcsevics Zoltán-István és Boros Krisztina-Éva.
- **Utolsó útjukra kísértük:** július 3-án † Máncz Mária, július 5-én † Dragoș Edit-Mária, július 8-án † Duda Katalin, július 10-én † Kurta Erzsébet, július 13-án † Szilágyi Lóránd, † július 23-án Potyok György testvéreinket.

A SZENTMISE OLVASMÁNYAI

Évk. 18. vas. – aug. 4.: Préd 1,2; 2,21-23 – Kol 3,1-5.9-11 – Lk 12,13-2

Évk. 19. vas. – aug. 11.: Bölcs 18,6-9 – Zsid 11,1-2.8-19 – Lk 12,32-48

Aug. 15. – **Szűz Mária mennybevétele (Nagyboldogasszony):** Jel 11,19a; 12,1-6a.10 – 1Kor 15,20-27c – Lk 1,39-56

Évk. 20. vas. – aug. 18.: Jer 38,4-6.8-10 – Zsid 12,1-4 – Lk 12,49-53

Aug. 20. – **Szent István király, Magyarország fővédőszentje:** Péld 4,10-15.18-27 – Ef 4,17-24 – Mt 7,24-29

Évk. 21. vas. – aug. 25.: Iz 66,18-21 – Zsid 12,5-7.11-13 – Lk 13,22-30

A havilapot szerkeszti a Nagyvárad-Újvárosi Szent László Római Katolikus Plébánia. 410209 Nagyvárad, Primáriei utca 9. Telefon: 0259/431-652. www.szentlaszloplebania.ro
facebook: Nagyvárad-Újvárosi-Szent-László-Római-Katolikus-Plébánia

Készült a nagyváradí Litera Print nyomdában.